

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000349/2019
ORIGEN: 6000118/2019 - 00
NIG: 5300542120190000743

PARTS:

Apel·lant : Sr. **SAM**

Procurador : Sr. **CPS**

Advocat : Sra. **MFC**

Apel·lat : Sra. **HPMR**

Procurador : Sra. **CFL**

Advocat : Sra. **MBI**

Part : **MINISTERI FISCAL**

AUTE 052-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIERE**

Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 17 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 7-3-2019, la Sra. HPMR va formular demanda contra el Sr. SAM, a l'empara del que disposa l'article 63 de la Llei Qualificada del Matrimoni, i va sol·licitar que en el seu dia es dicti Aute, que adopti les següents mesures paternofilials, amb caràcter provisional:

- La separació provisional dels consorts;
- La pàtria potestat de les menors C i K compartida entre ambdós progenitors;
- La guarda i custòdia de les menors a favor de la mare;
- L'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a la mare;
- Un règim de contactes a favor del pare que es trobi supeditat a les pautes que estableixi el psicòleg designat que efectuï un seguiment del nucli familiar, i que dites comunicacions s'han progressivament d'anar normalitzant, sota supervisió del perit judicial, fins assolir aquell règim que es detallava a l'escrit presentat;
- L'establiment d'una pensió per aliments de 2.700.-euros cas que li sigui atribuït l'ús del domicili conjugal i de 4.300.-euros en cas contrari, havent d'ésser dits imports indexats anyalment segons la variació que experimenti l'índex de preus al consum, i la fixació a càrrec del pare del pagament del 99 % de les despeses extraordinàries de les menors.

Segon.- En data 20-3-2019, el Sr SAM va presentar un escrit, mitjançant el quin va contestar la demanda formulada i va sol·licitar que en el seu dia es dicti aute, que estableixi les següents mesures provisionals:

- La pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors;
- La guarda i custòdia de les filles a favor del pare, entretant la mare no acrediti trobar-se en condicions de poder prendre cura de les menors i sempre i quan s'acrediti dita circumstància a través d'un informe

psicològic que determini quina esdevé la medicació que pren i els efectes secundaris que la mateixa pot causar i quins contactes s'han d'establir en benefici de les filles comunes;

- Un règim de visites a favor de la mare en el mateix sentit que ha interessat aquesta darrera a favor del pare;
- L'establiment a càrrec de la mare del pagament d'una pensió per aliments a favor de cada filla de 400.-euros mensuals i un repartiment per meitat entre els pares del pagament de les despeses extraordinàries de les menors, tot i que fins al moment en què la mare no disposi d'una ocupació laboral, el pare es compromet de forma provisional a fer front al conjunt de dites despeses;
- L'atribució de l'ús del domicili que havia estat conjugal a favor del pare i l'establiment al seu càrrec del pagament de la renda mensual de l'habitatge que permeti a la mare tenir en la seva companyia a les filles segons el règim que s'acordi.

Tercer.- Per Aute de data 20-3-2019, i recollint l'acord assolit pels litigants en l'acte de conciliació, es decidia:

- L'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a favor del pare en seu de mesures provisionalíssimes i provisionals;
- La pàtria potestat de les menors compartida entre els pares i la guarda i custòdia de la menor K a favor de la mare i aquella de la menor C a favor del pare;
- L'establiment del següent règim de contactes de les menors amb els seus pares, preveient les parts que, en el decurs de dits contactes, les menors estaran juntes amb un o altre progenitor. Dit règim consisteix en:
  - . caps de setmana alterns, des del divendres a la sortida de l'escola i fins al diumenge a les 20 hores;
  - . dues tardes entre setmana després de la sortida de l'escola i fins a les 20 hores en què cada menor haurà de retornar al domicili del progenitor que pertorqui, de forma que els caps de setmana que a un progenitor no li pertorqui trobar-se en companyia de les menors, les tingui

en la seva companyia les tardes de dilluns i dimecres, i quan li pertoqui trobar-se en llur companyia el cap de setmana, gaudeixi de llur companyia les tardes de dimarts i dijous.

- Un repartiment per meitat de les vacances escolars de les menors entre els pares i per períodes alterns, de forma que a manca d'altre acord entre ells, correspongui els primers períodes a la mare els anys parells i els segons al pare, i als anys senars a l'inrevés, i en quant als períodes de vacances escolars es reparteixin en la següent forma:

. Pel que fa a les vacances de Setmana Santa, el primer període s'inicia des del darrer dia lectiu i fins al segon diumenge a les 20 hores, i el segon període des d'aquesta darrera data i fins al dia anterior al primer dia lectiu, quan dites vacances tinguin una durada d'almenys dues setmanes. En cas contrari, les parts es repartiran dites vacances en la proporció corresponent a la meitat del període.

. Pel que fa a les vacances d'estiu, les parts estableixen que se les repartiran per mesos sencers, de forma que els anys parells correspongui a la mare el mes de juliol i al pare el mes d'agost, i els anys senars a l'inrevés, i pel que fa als restants dies fins a l'inici del curs escolar se'ls repartiran per meitat.

. En relació a les vacances de Nadal, el primer període s'inicia des del darrer dia lectiu i fins al 30 de desembre a les 20 hores i el segon període des d'aquesta darrera data fins al darrer dia festiu abans de l'inici del curs escolar.

. Pel que refereix a les vacances escolars de curta durada, a saber Tots Sants, Carnaval, Pentecosta o altres, les parts se les repartiran per períodes sencers i alternatius, de forma que els anys parells corresponguin a la mare aquelles de Tots Sants i al pare aquelles de Carnaval, i els anys senars a l'inrevés.

- L'establiment a càrrec del pare del pagament a comptar del mes d'abril dels corrents, i dins dels cinc primers dies de cada mes, de l'import de 2.000 euros mensuals en concepte d'aliments, endemés d'altre import de 1.500 euros a favor de la mare en concepte d'auxilis imprescindibles perquè pugui satisfer el lloguer mensual d'un apartament, més un

pagament únic 5.000.- euros destinat a moblar el pis que arrendi, sempre que no sigui un immoble moblat, i l'obligació igualment contreta pel pare de pagar l'import del dipòsit que es sol·licita a la mare per al lloguer de dita unitat immobiliària.

- L'obligació a càrrec del pare de satisfer la totalitat de les despeses extraordinàries de les menors, acordant les parts al respecte, que sempre que no sigui una situació urgent, la mare comunicarà al pare la despesa a l'avança.

Quart.- Per escrit de data 28 de maig del 2019, la Sra. HPMR va formular demanda en el marc dels autes de número 6000308/2019, a través de la qual va sol·licitar la modificació de les mesures aprovades per Aute de data 20 de març del 2019, i va sol·licitar substancialment que en el seu dia es dicti nova resolució que:

- Atorgui al seu favor la guarda i custòdia de les menors C i K;
- Li sigui atribuït l'ús del domicili familiar;
- Estableixi uns contactes paternofilials supervisats a favor del pare, segons els informes que estableixin els experts en psicologia;
- Disposi l'entrega per part del pare dels dos jocs de passaports de les filles, a saber aquell britànic i irlandès;
- Estableixi a càrrec del pare el pagament d'una pensió per aliments de 2.700.- euros en cas que li sigui atribuït l'ús del domicili familiar, o de 4.300.-euros mensuals en cas contrari, i que dites sumes s'han de veure indexades anyalment segons les variacions de l'índex de preus al consum, i el pagament a càrrec del pare del 99 % de les despeses extraordinàries de les filles.
- El seguiment terapèutic del nucli familiar a càrrec del pare;
- La no imposició de les costes judicials ocasionades.

Cinquè.- Per escrit de data 4 de juliol del 2019, el Sr. SAM va contestar la demanda de modificació de mesures provisionalíssimes i es va oposar a

les pretensions formulades i va sol·licitar l'adopció de les següents mesures consistents en què:

- La custòdia de les filles menors es mantingui en la forma en què va ser acordada per Aute de data 20 de març del 2019;
- L'ús del domicili familiar sigui mantingut a favor del pare i que respecte de l'esposa, siguin mantinguts aquells pactes assolits en seu de mesures provisionalíssimes;
- Un règim de contactes a favor del pare sense supervisió, en tant que no existeixen motius que justifiquin dita mesura tan gravosa i en tot cas no existeix cap risc per les menors de trobar-se en la seva companyia;
- En quant al dipòsit i al lliurament dels passaports de les menors, que es declari que ambdós progenitors en puguin disposar sense restricció;
- Mantenir l'import de la pensió per aliments establerta en seu de mesures provisionalíssimes;
- El seguiment d'un teràpia per part del nucli familiar, tot i sol·licitar poder participar en l'elecció del professional que fes el seguiment de la teràpia.

Sisè.- En data 9-9-2019 es celebrava sense avinença entre les parts, l'acte de conciliació i una volta practicada la prova considerada necessària i pertinent, evacuat els respectius escrits de conclusions, i produïda l'acumulació del procediment 6000308/2019 a les presents actuacions, en data 17-10-2019 requeia Aute amb la següent part decisòria:

“Primer.- Adoptar les següents mesures amb caràcter provisional que romandran vigents fins que recaigui resolució al terme del procediment de separació matrimonial que enfronta actualment a les parts, i que consisteixen en:

- *La separació provisional dels consorts i la dispensa del deure de convivència;*
- *L'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a favor de la mare;*

- La pàtria potestat de les menors compartida entre els pares i la guarda i custòdia de les menors C i K a favor de la mare;

- L'establiment d'un règim de contactes de les menors amb el progenitor no custodi, que ha de consistir, en un inici, en què el pare es pugui trobar dues tardes a la setmana en companyia de les seves filles, des de la sortida de l'escola i fins a les 20 hores en què hauran de ser acompanyades al domicili de la mare. Al mateix temps, el pare i les filles hauran de fer l'objecte d'un seguiment psicològic per part de la perit judicial nomenada, la qual establirà si esdevé convenient ampliar els contactes entre pare i filles fins assolir un règim normalitzat de caps de setmana alterns i dos dies de contacte entre setmana.

A partir del moment en què la perit judicial dictamini que uns majors contactes del progenitor amb les seves filles són beneficiosos per aquestes darreres, s'ampliaran aquests segons les indicacions donades per la perit judicial nomenada, fins assolir el règim consistent en caps de setmana alterns, amb pernocta al domicili del pare, des del divendres a la sortida de l'escola i fins al diumenge a les 20 hores que hauran d'ésser retornades al domicili de la mare i dues tardes entre setmana després de la sortida de l'escola i fins a les 20 hores en què les menors hauran de ser retornades al domicili del progenitor custodi, i a manca que els progenitors consensuïn altres dies s'estableixen les tardes de dimarts i dijous.

El seguiment de l'evolució dels contactes paternofilials s'efectuarà cada tres mesos, moment en el qual la perit judicial nomenada lliurarà un informe per davant d'aquesta batllia, informant de l'estat d'aquests i en el qual es proposarà si escau la modificació o no del règim establert i respecte del cost de dit informe, haurà de ser sufragat, directament a la perit judicial nomenada per les parts, en la proporció que es determini el pagament de les despeses extraordinàries de les menors.

- *Sotmetre igualment a la menor C i a la seva progenitora al seguiment d'una teràpia psicològica a fi d'enfortir el vincle paternofilial i de normalitzar els contactes i dita teràpia haurà de ser igualment efectuada per la perit judicial nomenada, qui cada tres mesos, informarà aquesta batllia de l'evolució de dits contactes entre mare i filla, i en quant al cost d'aquesta, haurà de ser presa a càrrec per les parts en la proporció que es determini pel pagament de les despeses extraordinàries dels menors.*

- *Establir un repartiment per meitat entre els pares de les vacances escolars de les menors, tot i que dit règim resta supeditat a què la perit judicial aconselli la normalització dels contactes entre pare i filles, i fins aquell moment, les dates en què correspongui al pare trobar-se amb les menors durant les vacances escolars, es continuarà el règim anteriorment referit de contactes dues tardes per setmana en els horaris indicats.*

Quan s'assoleixi la normalització dels contactes, la repartició de les vacances escolars de les menors entre els pares es farà per períodes alterns, de forma que a manca d'altre acord entre ells, correspongui els primers períodes a la mare els anys parells i els segons al pare, i als anys senars a l'inrevés, i pel que fa a la repartició concreta dels períodes serà la següent:

. Pel que fa a les vacances de Setmana Santa, el primer període s'inicia des del darrer dia lectiu i fins al segon diumenge a les 20 hores, i el segon període des d'aquesta darrera data i fins al dia anterior al primer dia lectiu, quan dites vacances tinguin una durada d'almenys dues setmanes. En cas contrari, les parts es repartiran dites vacances en la proporció corresponent a la meitat del període.

. Pel que fa a les vacances d'estiu, les parts estableixen que se les repartiran per mesos sencers, de forma que els anys parells correspongui a la mare el mes de juliol i al pare el mes d'agost, i els anys senars a

l'inrevés, i pel que fa als restants dies fins a l'inici del curs escolar se'ls repartiran per meitat.

. En relació a les vacances de Nadal, el primer període s'inicia des del darrer dia lectiu i fins al 30 de desembre a les 20 hores i el segon període des d'aquesta darrera data fins al darrer dia festiu abans de l'inici del curs escolar.

. Pel que refereix a les vacances escolars de curta durada, a saber Tots Sants, Carnaval, Pentecosta o altres, les parts se les repartiran per períodes sencers i alternatius, de forma que els anys parells corresponguin a la mare aquelles de Tots Sants i al pare aquelles de Carnaval, i els anys senars a l'inrevés.

Igualment escau establir que en cas de desplaçament de les filles a l'estranger, el progenitor que no les tingui en la seva companyia haurà de comunicar a l'altre una adreça i un número de telèfon on contactar les mateixes.

- La fixació a càrrec del pare del pagament, dins dels cinc primers dies de cada mes, d'una pensió per aliments de 1.000 euros per cada filla, que serà indexada anyalment segons la variació que experimenti el índex de preus al consum publicat pel M.I. Govern d'Andorra i que serà destinada a satisfer aquelles despeses ordinàries i previsibles de les menors, entre les quals els aliments, la vestimenta, les despeses de salut i escolars entre altres, i dita pensió haurà de ser satisfeta els cinc primers dies de cada mes, al compte bancari que la mare assenyali. D'igual forma i en atenció a la capacitat econòmica acreditada d'ambdós progenitors, procedeix establir a càrrec del pare el pagament del 90 per cent de les despeses extraordinàries de les menors i a càrrec de la mare el 10 per cent restant, enteses les despeses extraordinàries com aquelles despeses imprevisibles i extraordinàries.

- Establir que els documents de salut de les menors han de trobar-se en companyia d'aquestes quan es trobin en companyia d'un o altre progenitor i en quant als documents d'identitat, donat que les menors tenen doble nacionalitat, cada progenitor restarà en possessió d'un joc de passaports de les menors a fi que no els hagin de requerir a l'altra part en cas de voler desplaçar-se a l'estranger amb les menors.

Segon.- No fer expressa imposició de les costes judicials ocasionades”.

Setè.- Contra aquesta decisió s'alça la representació processal del Sr. SAM i mitjançant el seu escrit de conclusions presentat en aquesta alçada sol·licita la seva revocació parcial disposant en el seu lloc una modalitat de guarda i custòdia de les menors en favor del pare o subsidiàriament compartida entre els progenitors. Quant a la pensió d'aliments sol·licita que es fixi en la suma de 800.- € per filla menor i en l'eventualitat que es mantingui en la quantitat de 1000.- € mensuals es fixi una contribució per part del 50% a càrrec de cada progenitor en les despeses extraordinàries. En relació als contactes sol·licita que en l'eventualitat que es mantingui una custòdia materna, es normalitzin uns contactes paternofilials consistents en dues tardes a la setmana des de la sortida de l'escola i fins les 20'00 hores, caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins el dilluns al matí i el repartiment per meitats de les vacances escolars. Quant a l'atribució de l'ús del domicili familiar, sol·licita que el mateix sigui reconegut al pare.

Tant el Ministeri Públic com la representació processal de la Sra. HPMR s'han oposat al recurs d'apel·lació plantejat interessant la íntegra confirmació de la Resolució recorreguda.

Vuitè.- Per Aute de 5-3-2020 es decidia donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes tant pel recurrent com pel Ministeri Fiscal en

aquesta alçada, tot i concedint a les parts un termini de cinc dies hàbils per a pronunciar-se en relació al seu resultat, extrem que han realitzat en termini oportú.

Novè.- Les parts litigants han renunciat a la celebració de la vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Antecedents d'interès

Els Srs. SAM i HPMR contreien matrimoni civil a Enfield (Regne Unit) el dia 4-8-2009. Del mateix naixien dues filles de nom C i K els dies 13-9-2009 i 5-7-2012.

En data 7-3-2019, la Sra. HPMR formulava demanda de mesures provisionals urgents. En aquest procediment, les parts assolien un acord que resultava aprovat per Aute de mateix data. En essència, s'atribuïa al Sr. SAM l'ús del domicili familiar, s'atorgava a la mare la guarda i custòdia de la menor K i al pare la de la menor C, es fixaven unes modalitats de contactes consistents en caps de setmana alterns i dues tardes per setmanes, amb el benentès que durant els mateixos les menors havien de romandre juntes, també es regulaven els contactes durant les vacances escolars. Quant als aliments, s'establia a càrrec del pare una pensió de de 2.000.- € mensuals. El mateix també havia de satisfer uns auxilis econòmics imprescindibles de 1.500.- € en benefici de la mare, contemplant-se finalment un pagament de 5.000.- € amb la finalitat de que la Sra. HPMR adquirís el mobiliari de l'apartament que arrendaria. Finalment s'establia que el pare assumiria la totalitat de les despeses extraordinàries de les menors.

En data 28-5-2019, la Sra. HPMR introduïa una demanda de modificació de les mesures provisionals consensuades en que, fonamentalment perseguia l'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar així com que se li atorgués la guarda i custòdia d'ambdues filles menors d'edat. També pretenia l'establiment d'una pensió d'aliments d'un import de 2.700.- euros en cas que el domicili familiar li fos atribuït o de 4.300.- € cas de que el mateix no li resultés reconegut, i el pagament a càrrec del pare del 99 % de les despeses extraordinàries de les filles. Interessava tanmateix que es fixés a càrrec del pare l'obligació de seguir un tractament terapèutic.

La resolució avui recorreguda acull substancialment les pretensions de la Sra. HPMR. En aquest sentit li atribueix l'ús del domicili familiar, li atorga la guarda i custòdia d'ambdues filles fixant una modalitat de contactes amb el pare inicialment reduït (dues tardes per setmana), fixant un treball psicològic tant pel pare com per les filles, amb vocació a ampliar aquests contactes a caps de setmana alterns. Es fixa tanmateix un treball psicològic entre la filla gran i la seva mare per tal d'enfortir el seu vincle. Quant a les vacances escolars s'estableix un repartiment de les mateixes per meitats fixant però un període inicial transitori fins a normalitzar la situació del nucli familiar. Quant als aliments s'establien en la quantitat de 1.000.- € mensuals per cada filla i alhora es fixava la contribució del Sr. SAM en les despeses extraordinàries que poguessin sorgir a alçada del 90%.

I és contra aquesta decisió que s'alça la representació processal del Sr. SAM en mèrits del greuges que s'exposen en l'apartat següent.

Segon.- Exposició dels motius de recurs.

1.- En primer lloc s'alça contra la decisió d'atribuir a la mare la guarda i custòdia de les dues menors. Defensa que la decisió adoptada es recolzava en l'informe de la perit judicial, quines conclusions però no resultaven fiables i eren parcials en clar benefici de la mare i perjudici del recurrent

En tot cas destacava que la progenitora no gaudia de la capacitat necessària per a tenir cura de les filles menors, especialment per quant de les actuacions s'inferia que la seva salut mental era extremadament fràgil.

També negava haver condicionat la filla gran de qualsevol manera envers la mare i que tampoc la comesa realitzada per la perit judicial contenia cap recomanació per a protegir la menor C de les agressions patides quan es trobava amb la mare per la companya d'aquesta ni es pronunciés en relació a les observacions efectuades pel cos docent al respecte de l'estat emocional de les menors.

Considerava tot plegat que la guarda i custòdia de les menors havia de ser atribuïda al pare o subsidiàriament aquesta havia de ser compartida entre els dos progenitors.

2.- El segon motiu del recurs intervé al respecte de la pensió d'aliments fixada. Sustenta que la situació personal del Sr. SAM era totalment diversa d'aquella que tenia quan s'adoptaven les mesures provisionalíssimes. Sosté que la seva capacitat econòmica era limitada i no es trobava en disposició de continuar efectuant els importants pagaments que havia pogut realitzar a la contrapart. Defensa que la seva capacitate econòmica era molt diversa d'aquella que considerava la jutjadora "a quo" i que al respecte del patrimoni immobiliari que s'indicava li pertanyia en realitat era titularitat d'un fons fiduciari quines beneficiaries definitives eren les seves pròpies filles. Que tampoc la Batllia havia pres en consideració que la contrapart era propietària d'un apartament a Marbella del qual podia obtenir unes rendes mensuals mínimes de 1.500.-

€ mensuals. Finalment referia que la Sra. HPMR tenia 36 anys d'edat i podia trobar una feina remunerada, circumstància aquesta que no resultava possible pel recurrent atès que tenia 77 anys d'edat. D'altra part no considerava que les necessitats de les menors justifiquessin d'una pensió a alçada de 2.000.- € mensuals. Considera per tant que la pensió s'havia de fixar en la suma de 800.- € per fills i subsidiàriament cas de mantenir-se en l'import de 1.000.- €, calia establir que ambdós progenitors havien de contribuir en el pagament de els despeses extraordinàries a alçada del 50% cadascun.

3.- També i en cas de que no s'acollís la pretensió principal que s'introduïa quant a la custòdia de les filles menors, s'alçava contra les modalitats de contactes que es fixaven. Considera que les mateixes eren molt limitades i impediien uns contactes adequats entre el pare i les seves filles menors. En definitiva considera que aquests s'havien de situar en dos dies per setmana més caps de setmana alterns, des de divendres a la sortida de l'escola i fins el dilluns al matí, i la meitat de els vacances escolars.

4.- El darrer motiu del recurs intervé al respecte de l'atribució a la mare de l'ús del domicili familiar. Recorda que ja abans de produir-se el trencament de la convivència entre els litigants, la mare passava llargues temporades fora del domicili conjugal a casa de la seva parella sentimental actual en que es va instal·lar definitivament l'any 2019. Afegia ensems que el Govern havia posat a disposició de la mare un apartament social de manera que en definitiva en gaudia de dos a diferència del Sr. SAM que només disposava del domicili familiar, en aquesta eventualitat considera que el procediment de mesures provisionals no permetia atribuir-li l'ús que demanava.

Tercer.- Quant a la decisió relativa a la guarda i custòdia de les filles menors.

La representació processal del Sr. SAM discuteix fonamentalment la tasca de la perit judicial tant per motius relatius a la pròpia dinàmica en que la seva exploració havia estat realitzada, com atribuïnt a la seva autora, un manquement al seu deure d'imparcialitat al respecte de les parts confrontades. També discuteix la valoració que d'aquesta prova havia estat efectuada per la jutjadora "a quo".

Hem d'insistir en què la prova pericial per si sola no gaudeix d'una eficàcia probatòria absoluta. En efecte hem pogut recordar de manera reiterada al seu respecte que "(...) a) la prova pericial no és vinculant per al Jutge, que pot apreciar-la lliurement ; b) quant al dictamen pericial no acredita de manera irrefutable un fet, sinó més aviat el judici personal de qui l'emet, c) es pot afirmar que els perits no subministren al Jutge la seva decisió sinó que la il·lustren sobre les circumstàncies del cas i li donen una opinió, però aquest pot arribar a consideracions diverses, d) si bé el jutge ha d'indicar les raons per les quals no accepta els arguments especialitzats aportats pel perit i perquè estima incoherents i il·lògiques les seves explicacions; e) sent evident que el jutge no pot incórrer en l'arbitrarietat, haurà de motivar la seva decisió quan aquesta resulti contrària al dictamen pericial, sobretot, quan es decideixi per una de les alternatives de les diverses que hi hagi, i encara més, si és la minoritària i quan es decideixi per un dels dictàmens contradictoris optant pel que li resulti més convenient i objectiu; f) queda, en canvi, dispensat de justificar el seu rebuig quan el dictamen tampoc doni les raons del resultat al qual arribi.

Quant l'eficàcia probatòria de la prova pericial, la doctrina de la Sala ja ha indicat, de manera reiterada, que la força probatòria dels dictàmens pericials rau essencialment, no en les seves afirmacions, ni en la condició, categoria o nombre dels seus autors, sinó en la seva major o menor fonamentació i raó de ciència. Per això cal considerar com a prevalents, en principi, aquelles afirmacions o conclusions que estan dotades d'una superior explicació racional, sense oblidar altres criteris auxiliars, com el de la majoria coincident o el de l'allunyament a l'interès de les parts.

En definitiva, la prova pericial ha de ser apreciada pel jutge segons les regles de la sana crítica, sense estar obligat a subjectar-se al dictamen, i com que les indicades regles no estan previstes en cap norma valorativa de prova, això equival, en la majoria dels casos, a declarar la lliure valoració d'aquest mitjà probatori, sense que sigui permesa una impugnació oberta i lliure de l'activitat apreciativa, llevat que el procés deductiu realitzat xoqui d'una manera evident i manifesta amb el raciocini humà o pot arribar-se a un resultat contrari a la perícia amb la valoració conjunta de les altres proves” (Sentència de 30-6-2016 rotlle TSJC-271/2015).

En relació a l'activitat desplegada per la perit judicial, la crítica més exacerbada intervé en relació a la llengua emprada en les entrevistes i els textos diversos a que va ser sotmès. Concretament defensa que només parla la llengua anglesa i que el material de que disposava la perit no era en aquesta llengua. Podem compartir l'argument de la recurrent quan afirma que la doctrina científica considera impropis els textos que s'han pogut realitzar en una llengua que l'entrevistat no domina mínimament, no obstant la pèrit judicial en l'informe complementari redactat posava èmfasi en que des d'un bon inici es va comunicar a l'entrevistat la possibilitat de fer-se assistir per un traductor (foli 602) i si bé el mateix hi declinava en aquella ocasió efectuant-se l'entrevista en llengua castellana amb traducció mitjançant un diccionari bilingüe per les paraules que podien no ser enteses, a partir del segon dia va comparèixer a la consulta de la psicòloga amb un traductor jurat (foli 603). En aquesta eventualitat, i atès que en definitiva el Sr. SAM va realitzar un total de 4 visites i 3 proves psicomètriques, les eventuais incomprendions que es podien donar entre avaluador i avaluat han pogut ser corregides amb posterioritat de tal manera que no es pot dubtar del resultat global i definitiu de la prova pericial. Al marge d'aquest argument s'observa com el resultat dels textos a que es sotmetia el recurrent no resultava contraproductiu per al seus interessos: les proves de psicometria no presenten cap puntuació que de manera rellevant decanti la valoració cap a un diagnòstic propi a una

simptomatologia clínica malgrat algun tret de personalitat de clúster B, afirmant que “tot i així no es pot dir que hi hagi algun trastorn de personalitat que l’incapaciti per exercir adequadament el rol de pare”.

En un altre ordre d’idees tampoc es pot afirmar que quan en l’apartat de conclusions la perit destaca que el Sr. SAM sigui una persona amb un caràcter ferm i controlador que manifesta inclinació a la grandiositat i plaer per la recerca de sensacions, clínica aquesta compatible amb un trastorn narcisista de personalitat, tal diagnòstic sigui el fruit de la incomprensió derivat de la barrera de la llengua entre la perit judicial i el propi recurrent. En efecte aquestes consideracions es veuen confortades per l’informe psicosocial que se li va realitzar (foli 410) per part de la Àrea de polítiques d’igualtat del M.I. Govern d’Andorra (folis 405 i ss) en que altres professionals en l’àmbit de la psicologia destaquen uns trets de la personalitat que semblen propis a un espectre narcisista de la personalitat (sentiment exagerat de la seva pròpia importància i talent, preocupació per les fantasies d’èxit il·limitat, influència, poder, intel·ligència, bellesa, creença que és especial i únic, ...). Aquests professionals destaquen també que el Sr. SAM requereix una adherència a totes les seves creences i una atenció de les seves necessitats que és el que intenta fer amb la seva esposa i les seves filles. I les mateixes conclusions són assolides per la psicòloga referent de les menors (Sra. ERG) -dors del foli 400 i ss- i fins i tot pel treballador social del centre de salut mental en què la Sra. HPMR va ingressar de manera voluntària. Aquest decidia iniciar un procediment de derivació cap a l’equip especialitzat d’atenció a víctimes de violència de gènere en detectar que *“el Sr. SAM és una persona molt intrusiva i controladora i que ha aconseguit que la Sra. HPMR es fes la lligadura de trompes durant el seu ingrés. Alhora explica que ha intentat controlar el tractament farmacològic de la dona insistint prop de la psiquiatra referent perquè aquesta li canviï la mediació o modifiqui la dosis”*.

En conseqüència res permet dubtar sobre la idoneïtat de les conclusions assolides per la perit judicial a partir del moment en que aquestes es veuen confortades pel parer coincident de tots els professionals que han pogut intervenir en el conflicte que ha envoltat els avui litigants.

Descartats els greuges articulats al respecte de la concreta pericial practicada, ens hem de pronunciar sobre la modalitat de la custòdia adoptada per l'òrgan judicial d'instància. Hem pogut repetir de manera constant que *“el paràmetre rector a l'hora de decidir qualsevol mesura judicial que incideixi en els interessos d'un menor consistia en el seu interès superior entès com “(…) un concepte jurídic indeterminat que cal relacionar amb el desenvolupament lliure i integral de la personalitat del menor i la supremacia de tot el que el beneficiï més en enllà de les pròpies preferències dels seus pares, guardadors o àdhuc administracions públiques en ordre tant al seu desenvolupament físic, ètic i cultural com de la seva salut, benestar psíquic i afectiu, juntament amb altres aspectes de tipus material o fins i tot simplement amb la protecció dels seus interessos fonamentals” (Sentència de 4-12-2018, rotlle TSJC-257/18). Esmenant la llacuna legal que fins ara concorria, la Llei 14/2019 qualificada dels Drets dels Infants i els Adolescents, regula el principi de l'interès superior de l'infant i l'adolescent disposant en el seu article 13:*

“1. L'interès superior de l'infant i l'adolescent ha de regir qualsevol disposició normativa o resolució administrativa o judicial que es refereixi als infants i els adolescents, així com qualsevol actuació duta a terme en el si de la seva família, el seu centre educatiu o el seu entorn social.

2. S'ha d'entendre per interès superior de l'infant i l'adolescent la consideració i la supremacia imperativa de les condicions més adients per garantir el ple respecte i l'acompliment efectiu dels drets de cada infant o adolescent, així com de les circumstàncies que afavoreixin el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

3. D'acord amb les Observacions generals del Comitè dels Drets de l'Infant, s'ha d'aplicar de manera primordial el principi de l'interès superior dels infants i els adolescents, des de la triple vessant:

a) Com a dret substantiu, fet que suposa una garantia per a l'infant i l'adolescent, ja que tota decisió que l'afecti ha de considerar fonamentalment els seus millors interessos.

b) Com a principi interpretatiu i de resolució de conflictes, en el sentit que si una disposició jurídica admet diverses interpretacions, s'ha d'escollir la que sigui més favorable des de la perspectiva de la garantia dels drets dels infants i els adolescents.

c) Com a regla processal, en el sentit que qualsevol decisió que s'hagi de prendre en relació amb un infant o adolescent ha de seguir el raonament i la fonamentació basats en el seu interès superior, i ha de comptar, sempre que sigui possible, amb la seva opinió”.

En definitiva, l'interès superior del menor opera com una noció d'ordre públic, de manera que ha de ser observada necessàriament pels Batlles i tribunals en les decisions que es puguin adoptar quan els concerneixin. En aquest sentit, hem pogut precisar que el principi dispositiu i de congruència es veu atenuat, de manera que els Tribunals poden àdhuc d'ofici, adoptar totes les mesures necessàries per a la protecció d'aquest interès, considerant sempre les circumstàncies personals del menor en cada cas, podent fins i tot amb aquesta finalitat, substituir la voluntat dels titulars de la pàtria potestat.

En matèria de relacions personals, és el benefici dels menors què s'ha de valorar en cada cas, amb el benentès que no es tracta d'un benefici genèric i difús, sinó que s'ha de materialitzar i determinar a través d'una valoració judicial que ha de tenir com límits: la racionalitat en l'apreciació dels fets i la protecció del benestar espiritual i material del menor; atribuint, per això, al jutgador, com abans hem recollit, un ampli ventall de facultats discrecionals per fixar el règim de comunicació convivència i visites, així com per resoldre en cada cas i moment concret el més convenient per al menor. Recordarem que dins d'aquest cànon d'enjudiciament, de manera recent hem pogut recordar que l'interès del menor exigeix donar-li l'oportunitat de ser judicialment escoltat tant en relació al seu estat personal com al respecte de les inquietuds o anhels fruit del procés en que es troba immers. Es tracta però, d'un dret d'opinió en relació als seus interessos que no vincula els Tribunals, la decisió dels quals vindrà emparada per la recerca raonada del seu interès prevalent” (Aute de 25-7-2019, rotlle TSJC-139/2019).

El recurrent fonamenta la pretensió revocatòria que articula al respecte de la decisió de l'òrgan judicial d'instància, referint en primer terme que la mare no es trobava capacitada per a tenir cura de les mateixes atesa la malaltia mental que travessava i les greus agressions que havia pogut auto infligir-se. En aquest context afirma que el degut desenvolupament de les menors passava per reconèixer una custòdia paterna de les mateixes o subsidiàriament en fixar una custòdia compartida.

Pel que es refereix a la capacitat de la mare per tenir cura de les seves filles res permet dubtar-ne en l'actualitat. En efecte, si bé la Sra. HPMR ha requerit d'un internament a salut mental durant el 2018 en seguiment a temptativa i ideacions autolítiques, aquestes han de contextualitzar-se en la greu depressió que experimentava per raó de la problemàtica familiar en que es trobava immersa i que s'agreujava en aquells moments pel sentiment de culpa que tenia en no poder tenir cura personalment de les seves filles menors. La mare però segueix el tractament pautat pels metges tractants (folis 433 i ss) amb el benentès que en la darrera visita que figura en les actuacions (29-4-2019) es destaca que la seva evolució ha estat positiva.

Tampoc podem obviar com tant la perit judicial com les diferents persones que han pogut intervenir en l'atenció de la Sra. HPMR en ocasió del procediment per a violència de gènere iniciat han destacat la plena capacitat de la demandant per a tenir cura de les seves filles, sense que res en les actuacions permeti considerar que no sigui el cas.

Pel que es refereix a les suposades agressions que na C hauria patit per part d'una companya de la mare s'ha de posar de relleu que no existeix en les actuacions prova concloent que confirmi la veracitat de les manifestacions de la part recurrent. En tot cas, existeix una comunicació via WhatsApp entre mare i filla en que la primera ho nega. Tampoc resulta Rellevant la labilitat emocional que na K ha pogut experimentar a l'escola doncs en definitiva aquesta no deixa de ser l'expressió física del seu

malestar front a la situació personal dels seus progenitors que sols malauradament produir-se amb certa freqüència en infants amb pares immersos en un procés de separació.

Quant al Sr. SAM el mateix també es troba capacitat per a tenir cura de les menors. Ara bé, com es destaca per la jutjadora a quo, l'informe emès per part del treballador social i el psicòleg de l'Àrea de polítiques d'igualtat atribueix al pare conductes que suposen un risc en l'esfera emocional de les seves filles. Concretament destaca el desconeixement del pare d'informacions que denoten de determinada manca d'interès (ignora per exemple la identitat de les tutores escolars o del metge de capçalera) o el fet que mantingui una vinculació més forta amb la filla gran i una escassa vinculació afectiva amb la petita; (....). Els mateixos professionals posen de relleu que la conducta del pare es troba presidida pel desprestigi constant i manca de respecte del rol matern, utilitzant les menors per assolir resultats que li són beneficiosos i adopta un model educatiu tendint a fer adherir les seves filles (també la Sra. HPMR) a les seves creences i especialment a les seves necessitats el que en definitiva afecta la capacitat de les filles a assolir decisions que les afecten de manera autònoma. S'insisteix en el discurs presidit per el desprestigi desmesurat de la mare i que fins i tot el mateix adoptaria conductes que fomentarien conflictes de lleialtat per part de na C envers la seva mare que rebutjava de manera ferma.

Aquest patró conductual no el pot negar el recurrent. En efecte obviant les concretes apreciacions dels diferents especialistes indicats, el diagnòstic realitzat es veu confirmat amb la pròpia documental incorporada pel pare en l'expedient de primera instància en que es pot apreciar com lluny de potenciar la figura materna o mantenir una postura neutra, l'estratègia adoptada ha passat per desprestigiar-la de la manera més intensa possible, començant per la seva situació personal quan es varen conèixer en determinat establiment de Colòmbia, les addiccions i agressions que va poder patir durant la seva infància i adolescència, les males amistats

que tenia (....) -en aquest sentit vegi's el contingut d'aquell document que incorpora a la proposició de proves realitzada foli 75-. Al respecte d'aquesta informació però dues observacions han de ser efectuades. D'una banda, les mateixes no permeten qüestionar la capacitat actual de la mare per a tenir cura de les menors (que és el que en definitiva s'ha de jutjar). D'altre part, aquestes no varen ser un obstacle per tal de que el pare, malgrat conèixer perfectament els antecedents de la seva esposa, decidís casar-s'hi i tenir família amb ella.

L'estil educatiu del pare descrit al llarg de la resolució dista d'aquell que ha de presidir el desenvolupament emocional de tot menor. En efecte, aquest no es pot cenyir a la cobertura de les seves necessitats materials fonamentals sinó que necessàriament també de de trobar-se presidit per un sentiment d'estimació mutu i, per adoptar una postura front a les menors, de respecte absolut també cap a l'altre progenitor i això malgrat entre ells puguin existir diferències difícilment superables. El que no podem admetre és que s'hagi permès que una menor de l'edat de na C (recordarem que té tant sols 10 anys) hagi pogut assolir un rebuig frontal exacerbat en relació a la figura materna, sense que aparegui en cap moment que el mateix hagi intervingut activament per tal de reconduir la situació.

Pel que es refereix a les indicacions que na C ha pogut produir al llarg del procediment tot i compartint amb la jutjadora a quo que no resulten vinculants per als òrgans judicials, tampoc semblen espontànies. En aquest sentit, especialment il·lustratives resulten ser les indicacions que es contenen en el document que na C va voler incorporar durant la seva exploració judicial. Aquest es troba redactat en francès, (recordarem que la seva llengua materna és l'anglès i el castellà), la cal·ligrafia és perfecta, les faltes molt limitades, i en ocasions s'empren unes expressions literàries figurades amb construcció complexa -"la prison que je suis dedans, n'a de hauts murs ni de portes en métal" - que a priori no s'adeqüen al llenguatge d'un menor de la seva edat. Afegirem que el

contingut de la carta no deixa de ser una desqualificació constant en relació a la figura de la mare i un enaltiment de les qualitats del pare, que en definitiva correspon a l'estratègia que el Sr. SAM ha adoptat al llarg del procediment.

En aquesta eventualitat, no tants sols compartim amb la jutjadora "a quo" que la custòdia materna és aquella que ofereix majors garanties per al correcte desenvolupament de les filles menors, sinó que també compartim que la situació concurrent requereix d'un intens treball psicològic en arres a normalitzar la situació existent amb la figura paterna per tal de que el Sr. SAM s'adoni que cal reconduir el seu model educatiu així com la relació amb la seva esposa. En tot cas, no podem obviar que la present Resolució és de naturalesa provisional i que la situació definitiva serà establerta amb plenes garanties per les parts, en la Sentència de separació que posteriorment pugui recaure en que podrà valorar-se novament l'evolució que les menors han experimentat al respecte del trencament de la convivència entre els progenitors.

En conseqüència, el primer motiu del recurs ha de ser rebutjat.

Quart.- Pel que es refereix a l'import de la pensió d'aliments:

Hem declarat de manera constant que els aliments s'han de fixar en funció de les necessitats dels fills menors i la capacitat econòmica de progenitor alimentant, el tot ponderat amb la capacitat econòmica del progenitor custodi que també ha de contribuir en les despeses associades a la criança dels fills.

La resolució recorreguda fixa a càrrec del progenitor una contribució en els aliments de les seves filles a raó de 1.000.- € cadascuna, emparant-se en la important capacitat econòmica del Sr. SAM.

En aquesta alçada el recurrent nega aquesta darrera afirmació, tot i destacant que els seus ingressos mensuals es cenyien a la pensió de jubilació que percebia (800.- € mensuals) i a la renda que cobrava d'un apartament a Colòmbia (300.- € mensuals aproximadament), referint que malgrat ostentar un saldo creditor en determinada entitat bancària, també tenia concertat prop de la mateixa d'un préstec per quantitats més elevades. Referia no ser titular de cap immoble atribuïnt aquesta condició a un "bare trust", figura aquesta pròpia al dret britànic i en quant a l'apartament d'Andorra, sosté que la titularitat requeia en les seves filles menors.

Si examinem amb deteniment el compte corrent que el Sr. SAM ha incorporat en les actuacions s'infereix que la seva capacitat econòmica es molt superior a aquella que admet en aquesta alçada atès que apareixen ingressos diversos per quantitats importants que no corresponen ni a la pensió e jubilació ni tampoc a les rendes del seu apartament colombià (els dies 16-2-2018 i 28-9-2019 s'ingressen 99.970.- € en cada ocasió, el dia 22-3-2019 altres 15.000.- €, el 10-4-2019 29.970.- € ....).

D'altra banda, el fet que el Sr. SAM cedís la titularitat del seu patrimoni immobiliari a determinada construcció jurídica fiduciària britànica, no obsta a que el mateix pugui continuar percebent ingressos derivats dels seus béns immobles.

Tampoc podem obviar que la família portava un ritme de vida acomodada, realitzant viatges a l'estranger, vivint a Andorra en una zona considerada d'alt estànding, que les menors tenen dret a continuar gaudint en atenció a l'estatus social i capacitat del seu progenitor.

El ritme de vida que les menors portaven durant la convivència era en tot cas molt superior a aquell contemplat en la nostra jurisprudència quan quantifiquem les necessitats dels menors a Andorra entre les sumes de 600 i 800.- € i en conseqüència compte tingut que la capacitat econòmica

de la mare és actualment simbòlica, la decisió de la instància es revela perfectament ajustada a la situació concurrent, tant pel que es refereix a la pensió d'aliments establerta com en relació a la contribució en les despeses extraordinàries de les menors, sense perjudici del resultat del futur procediment de separació en que es podran valorar en tota la seva extensió, intensitat i plenes garanties per a les parts, el resultat dels mitjans de prova practicats.

El segon motiu del recurs es veurà per tant també abocat al fracàs.

Cinquè.- Quant a les modalitats dels contactes de les menors amb el pare.

Hem pogut declarar: *“Els contactes entre els fills menors i el pare o mare que no n'ostenta la custòdia, constitueixen l'al·legoria del vincle paterno o materno filial propi a la filiació, tot i contribuint al desenvolupament de llur personalitat afectiva respectiva. Aquests contactes indispensables, suposen un dret deure que pretén fomentar les relacions entre progenitor i fill, preservant el vincle afectiu que ha de presidir la relació entre ells intentant que els fills, malgrat la separació dels seus progenitors, es vegin afectats per aquesta realitat, en la menor proporció possible, especialment en aquelles situacions en que pot concórrer una clara manca d'entesa entre els pares, supòsits en que malauradament els contactes amb el progenitor no custodi poden veure's compromesos o dificultats.*

Deixant de banda la naturalesa i interès legítim que el progenitor no custodi pot tenir alhora de mantenir relacions personals amb el seu fill, els contactes amb aquest suposen la llera a través de la qual desenvoluparà determinats atributs derivats del dret deure de la pàtria potestat. Aquest interès també concorre pel propi menor doncs en definitiva aquesta relació resulta imprescindible per assolir el seu desenvolupament integral. En efecte, la presència dels dos progenitors es fonamental per al creixement dels fills doncs suposen el suport de les seves respectives identifications, i així mateix resulta innegable que els menors que mantenen contactes i relacions amb ambdós progenitors assoliran el seu

correcte desenvolupament integral amb major facilitat que aquells que malauradament s'han criat sota la figura d'un sol referent atès el buit afectiu que aquesta circumstància els comportarà en determinat moment de la seva vida. En aquest sentit l'art. 9.3 del Conveni sobre els drets dels infants de les Nacions unides del 20-11-1989, disposa: "Els Estats parts respecten el dret de l'infant separat dels seus pares o d'un d'ells de mantenir, de manera regular, relacions personals i contactes directes amb els seus pares, tret que això sigui contrari a l'interès superior de l'infant", i en la mateixa línia l'art. 34.2 de la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i els adolescents preveu: "Els infants i els adolescents tenen el dret a mantenir un contacte directe amb els progenitors amb els quals no conviuen, sempre en els termes establerts per la normativa aplicable i d'acord amb el seu interès superior". (Sentència de 27-02-2020 TSJC-254/2019).

L'extensió d'aquests contactes però sempre haurà de ser ponderada pels Tribunals, assegurant-se que els mateixos resultin beneficioses per als menors i evitant que en ocasió dels mateixos es pugui produir situacions que comprometin el desenvolupament dels fills, especialment en situacions complexes com les presents en que esdevé imprescindible amb caràcter previ, normalitzar la situació de les diferents parts implicades en la criança de na C i na K.

En aquesta situació, l'òrgan judicial "a quo" fixa unes modalitats de contacte progressives, sota criteri tècnic d'un psicòleg que han de ser ratificades en aquesta alçada. En efecte, l'interès prioritari de les filles passa per normalitzar la situació front al conflicte exacerbat dels seus progenitors, i en la situació que concorre en l'actualitat, na C presenta unes dificultats relacionals amb la mare fins i tot preocupants atesa la seva edat.

En tot cas, el pare podrà en tot moment introduir una demanda d'ampliació dels contactes que haurà de ser valorada pels òrgans judicials en atenció a les circumstàncies que en aquell moment es puguin donar,

sense que tampoc es pugui oblidar la naturalesa transitòria de les mesures fixades en la present Resolució judicial, que en definitiva seran substituïdes per les que en el marc del procediment de separació es puguin adoptar.

Aquest motiu del recurs també es veurà abocat al fracàs.

Sisè.- quant a l'atribució de l'ús del domicili familiar.

L'article 56 de la LQM estipula que l'ús del domicili familiar es determina "a manca d'acord, tenint en compte el cònjuge més necessitat i l'interès dels fills".

Quant a les situacions de conflicte que puguin existir en relació als dos béns jurídics protegits per aquest precepte (consort més necessitat de protecció vs interès dels fills) hem declarat: *"aquest redactat s'ha de posar necessàriament en relació amb l'article 3.1 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant que disposa el següent: "En totes les decisions que afectin els infants, preses per institucions públiques o privades de protecció social, tribunals, autoritats administratives o òrgans legislatius, una consideració primordial ha d'ésser l'interès superior de l'infant". L'atribució del domicili familiar afecta indiscutiblement els drets del fill menor dels litigants, tota vegada que vivia en ell abans de la marxa produïda al mes de juliol de 2012. Per tant, escau fer aplicació de l'instrument internacional esmentat en tractar-se d'una norma amb valor normatiu superior, considerant aquesta Sala que els interessos del menor han de prevaldre per sobre d'aquells del Sr. Z".* (Sentència de 16-9-2013, rotlle TSJC-288/12).

En el supòsit examinat ponderant-se la situació econòmica més precària de la mare en relació amb la del pare i el fet de que la mateixa ostenti la guarda i custòdia de les filles menors, l'ús del domicili familiar que amb

caire provisional ha estat decidit en la instància ha de veure's ratificat en aquesta alçada.

En tot cas, el pare no pot defensar seriosament que les necessitats de la mare es trobarien. La mare resideix a l'apartament d'una companya i si bé el M.I. Govern li ha pogut oferir un pis de protecció oficial en el marc de l'expedient de violència de gènere que es segueix, es tracta de solucions transitòries i en condicions precàries que no tenen cap tipus de comparació amb les condicions de vida en què tant ella, com especialment les filles s'havien pogut desenvolupar fins la data.

Setè.- En atenció a tot l'exposat, escaurà desestimar el recurs d'apel·lació articulat pel Sr. SAM contra l'Aute de data 17-10-2019 que confirmem íntegrament, sense que sigui precedent efectuar especial pronunciament al respecte de les costes processals ocasionades en aquesta alçada atesa la naturalesa familiar del present procediment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat pel Sr. SAM contra l'Aute de data 17-10-2019 que confirmem íntegrament, sense que sigui precedent efectuar especial pronunciament al respecte de les costes processals ocasionades en aquesta alçada atesa la naturalesa familiar del present procediment.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-